

Torek, 27. september 2011

41. ponavlja, da sta mehanizem upravljanja na več ravneh ter načelo partnerstva bistvena dejavnika za učinkovitost operativnih programov in veliko absorpcijsko sposobnost; poziva države članice, naj v skladu z načelom subsidiarnosti in svojo institucionalno avtonomijo dosledno krepijo načeli partnerstva in preglednosti pri pripravi in izvajanju operativnih programov ter naj zato regionalno in lokalno raven ter civilno družbo zavezujoče, celovito in trajno od začetka vključijo v opredeljevanje in oblikovanje prednostnih nalog pri naložbah, v vse stopnje priprave operativnih programov, pa tudi v njihovo izvajanje in ocenjevanje;
42. poziva Komisijo, naj pripravi bolj odprto razpravo o ukrepih za povečanje črpanja iz kohezijskega in strukturnih skladov; pri tem bi lahko povabili Odbor regij, naj vsako leto pripravi mnenje o absorpcijski sposobnosti vseh držav članic,
43. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo kohezijska politika podpirala izvajanje strategije Evropa 2020 v vseh državah članicah in tako zmanjšala razlike med regijami in mikroregijami, ustrezno upoštevala posebne potrebe najbolj oddaljenih regij in spodbudila usklajen razvoj v EU, tudi z uvedbo dodatnih usmerjenih instrumentov ter ukrepov v tistih okoljih, ki ne dosegajo evropskih meril;
44. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.

Evropsko odzivanje na nesreče: vloga civilne zaščite in humanitarne pomoči

P7_TA(2011)0404

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. septembra 2011 o učinkovitejšem evropskem odzivanju na nesreče: vloga civilne zaščite in humanitarne pomoči (2011/2023(INI))

(2013/C 56 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 196 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki pravi, da "Unija spodbuja sodelovanje med državami članicami, da bi izboljšala učinkovitost sistemov preprečevanja naravnih nesreč ali nesreč, ki jih povzroči človek, in varstva pred njimi",
- ob upoštevanju člena 122 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 222 Pogodbe o delovanju Evropske unije (solidarnostna klavzula), ki določa, da "če je država članica žrtev terorističnega napada, naravne nesreče ali nesreče, ki jo je povzročil človek, Unija in njene države članice delujejo skupaj v duhu solidarnosti.",
- ob upoštevanju člena 23 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju smernic iz Osla iz leta 1994, ki so bile pregledane leta 2001, o uporabi tujih vojaških in civilnih obrambnih sredstev v okviru pomoči pri nesrečah,
- ob upoštevanju evropskega soglasja o humanitarni pomoči, ki so ga predsedniki Sveta Evropske unije, Evropskega parlamenta in Evropske komisije podpisali 18. decembra 2007,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 26. oktobra 2010 z naslovom Za učinkovitejše evropsko odzivanje na nesreče: vloga civilne zaščite in humanitarne pomoči (KOM(2010)0600),

Torek, 27. september 2011

- ob upoštevanju Sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 5. marca 2008 o okrepitvi zmogljivosti odzivanja Unije na nesreče (KOM(2008)0130),
 - ob upoštevanju poročila Michela Barnierja z naslovom Za evropsko silo za civilno zaščito: Europe Aid, objavljenega maja 2006,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 14. decembra 2010, v katerih ta pozdravlja cilje bolj predvidljivega, uspešnega, učinkovitega, usklajenega in prepoznavnega evropskega odzivanja na nesreče, ki jih je Komisija poudarila v svojem sporočilu z dne 26. oktobra 2010,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta iz decembra 2007, v katerih Svet Komisijo poziva k najboljši uporabi mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite in k nadaljnji krepitvi sodelovanja med državami članicami,
 - ob upoštevanju Odločbe Sveta 2007/162/ES, Euratom z dne 5. marca 2007 o vzpostavitvi finančnega instrumenta za civilno zaščito ⁽¹⁾ in Odločbe Sveta 2007/779/ES, Euratom z dne 8. novembra 2007 o vzpostavitvi mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 14. decembra 2010 o vzpostavitvi zmogljivosti za hitro odzivanje EU ⁽³⁾, z dne 10. februarja 2010 o nedavnem potresu na Haitiju ⁽⁴⁾, z dne 16. septembra 2009 o gozdnih požarih poleti 2009 ⁽⁵⁾, z dne 19. junija 2008 o krepitvi zmogljivosti odzivanja Unije na nesreče ⁽⁶⁾ in z dne 4. septembra 2007 o naravnih katastrofah tega poletja ⁽⁷⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za razvoj, Odbora za zunanje zadeve in Odbora za regionalni razvoj (A7-0283/2011),
- A. ker so Evropska unija in njene države članice izpostavljene mnogim nevarnostim, na primer: potresom in cunamijem, požarom in gozdnim požarom, poplavam in zemeljskim plazovom, industrijskim in jedrskim nesrečam, terorističnim napadom, naravnim nesrečam in velikim pandemijam; ker sta se zelo povečala število in resnost teh naravnih nesreč in nesreč, ki jih je povzročil človek, ki so prizadele Unijo in njene državljane, pa tudi druge države in regije po svetu, o čemer tragično priča nedavna huda katastrofa na Japonskem, ki so jo hkrati prizadeli potres, cunami in jedrska katastrofa, zaradi česar je umrlo veliko ljudi, ogromna pa je tudi gospodarska, družbena in okoljska škoda ter škoda na kulturni dediščini, ter ker ni mogoče izključiti možnosti takšnih izrednih dogodkov, katerih obsega in časa ni mogoče predvideti in v primeru katerih bi bil izredno koristen evropski odziv na nesreče, saj bi bile nacionalne zmogljivosti povsem izkoriščene,
- B. ker so skrajno sušne razmere in gozdni požari v Evropi pogostejši in obsežnejši, zato je treba nadalje razvijati ustrezne znanstvene raziskave, da bi izboljšali mehanizme za presojo tveganj ter sisteme preprečevanja in obvladovanja teh pojavov,
- C. ker bodo stopnjujoče se podnebne spremembe in izčrpavanje naravnih virov še povečali verjetnost pogostejših in intenzivnejših naravnih nesreč,

⁽¹⁾ UL L 71, 10.3.2007, str. 9.

⁽²⁾ UL L 314, 1.12.2007, str. 9.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 5.

⁽⁵⁾ UL C 224 E, 19.8.2010, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 286 E, 27.11.2009, str. 15.

⁽⁷⁾ UL C 187 E, 24.7.2008, str. 55.

Torek, 27. september 2011

- D. ker so v letu 2008 pogodbenice Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) priznale povezavo med zmanjšanjem tveganja za nesreče in podnebnimi spremembami v akcijskem načrtu z Balijskega, Balijskega, Balijskega,
- E. ker je bilo leta 2010 v prilagoditvenem okviru UNFCCC iz Cancuna zmanjšanje tveganja za nesreče uradno priznано kot bistvena sestavina prilagajanja podnebnim spremembam in so bile vlade pozvane, naj preučijo povezavo prilagoditvenih ukrepov s Hyoškim akcijskim načrtom,
- F. ker so nedavne tragedije, na primer potres na Haitiju in poplave v Pakistanu, pokazale, da glavna sredstva, ki jih ima Evropska unija na voljo za odzivanje na nesreče (humanitarna pomoč in mehanizem EU na področju civilne zaščite) glede na okoliščine dobro služijo svojemu namenu, vendar je treba nujno okrepiti sodelovanje pri odzivu na nesreče, ki prizadenejo Evropsko unijo, tako znotraj kot zunaj njenih meja, ter bi lahko še povečali učinkovitost, uspešnost, skladnost in prepoznavnost njene pomoči kot celote,
- G. ker so se v času številnih kriznih razmer, zlasti po cunamiju 26. decembra 2004, pokazale številne težave, saj na evropski ravni ni bilo sistematičnih predvidenih potekov dogodkov in protokolov za odzivanje na nevarnosti, prepoznavnost evropske pomoči pa je bila premajhna v primerjavi z globalnimi prizadevanji,
- H. ker je bilo v okviru pilotnih shem, katerih pobudnik je bil Evropski parlament, uspešno preizkušenih več ureditev, ki so vključevale vnaprej določena sredstva držav članic in sredstva, ki jih financira EU ⁽¹⁾,
- I. ker je Evropski parlament vztrajno pozival Komisijo, naj predstavi zakonodajne predloge o ustanovitvi enote EU za civilno zaščito ob popolnem upoštevanju načela subsidiarnosti in tako dopolni prizadevanja držav članic, v skladu s členom 196 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- J. ker uvaja solidarnostna klavzula iz člena 222 PDEU obveznost za države članice, da si v primeru naravne nesreče ali nesreče, ki jo je povzročil človek, na ozemlju EU medsebojno pomagajo,
- K. ker je takojšnje usklajevanje, povezovanje in komuniciranje znotraj EU in z mednarodnimi akterji bistveno; ker sedanje evropsko usklajevanje različnih ekip na terenu, ki imajo različne strukture vodenja, neizbežno vodi v podvajanje prizadevanj in prekrivanje, ter povzroča visoke stroške, povezane s kadrovskimi viri, usklajevanjem in zagotavljanjem učinkovitosti; ker mora Evropska unija ob upoštevanju gospodarske in finančne krize razviti obrambni sistem, ki bo temeljil na izmenjavi in racionalizaciji obstoječih sredstev brez kakršnega koli povišanja skupnih stroškov,
- L. ker je japonska vlada po nedavni nesreči, ki je prizadela Japonsko, Evropsko unijo pozvala, naj namesto več ekip civilne zaščite, ki jih pošiljajo različne države članice ob različnem času, za razdeljevanje pomoči iz posameznih držav članic oblikuje le eno, enotno ekipo civilne zaščite hkrati, ki naj jo usklajuje Komisija, ker je okrepitev operativnega usklajevanja ob tej nesreči omogočila izboljšanje celotne pomoči EU z vidika stroškovne učinkovitosti, skladnosti in prepoznavnosti,

⁽¹⁾ Zlasti pilotni projekt za okrepitev sodelovanja med državami članicami pri boju proti gozdnim požarom (2008) in pripravljani ukrep za zmogljivost za hitro odzivanje EU (2008–2010).

Torek, 27. september 2011

- M. ker je treba na ravni EU doseči politično skladnost ob upoštevanju institucionalnih vlog, ne da bi pri tem ovirali ali upočasnili operacije za odzivanje na nesreče, in ker bi to morali uresničiti z obstoječimi mehanizmi, brez ustvarjanja novih struktur,
- N. ker bi bilo treba v razvojnih politikah, načrtih in programih uvesti kulturo preprečevanja nesreč in pripravljenosti nanje, da bi tako rešili nekatere osnovne vzroke nesreč,
- O. ker je treba razviti dejavnost preprečevanja v realnem času na vseh operativnih stopnjah spremljanja, tudi prek uporabe satelitskih informacij, zgodnjega opozarjanja; alarmiranja in posledičnega odzivanja in pomoči prebivalcem, ki utegnejo biti ogroženi,
- P. ker EU podpira osrednjo vlogo Združenih narodov, zlasti Urada ZN za usklajevanje humanitarnih zadev, pri usklajevanju mednarodne pomoči v tretjih državah,
- Q. ker je enotni evropski pristop pri odzivanju na krizne razmere na vseh stopnjah njihovih življenjskih ciklov za vse nevarnosti najučinkovitejša strategija za obvladovanje nesreč; ker mora ta pristop povezati preprečevanje nesreč (vključno z blaženjem in zmanjševanjem nevarnosti), pripravljenost, odzivanje in okrevanje znotraj širšega konteksta trajnostnega razvoja; ker je pomembno vzpostaviti operativna orodja, kot je operativni načrt za preprečevanje tveganj (kar zajema referenčne postopke in orodja za načrtovanje); ker so potrebne realne naložbe EU v preprečevanje in napovedovanje nevarnosti ter ker si mora EU prizadevati za enako ambiciozen pristop na področju preprečevanja nesreč in pripravljenosti kot na področju odziva,
- R. ker uredba o ustanovitvi solidarnostnega sklada vsebuje osnovne pogoje, ki omejujejo in zavlačujejo uporabo tega sklada v nekaterih kriznih razmerah, zlasti v zvezi z zneski in vrstami upravičenih izdatkov in neprilagodljivostjo rokov in postopkov,
- S. ker morajo imeti reševalne ekipe v času kriznih razmer čim hitrejši dostop do natančnih informacij, da bi lahko razdelile osnovne dobrine, opremo in osnovne vire, zato so telekomunikacije pri kriznem upravljanju prvotnega pomena,
- T. ker utegnejo biti konvencionalne povezave in viri komunikacije v kriznih razmerah nasičene ali uničene,
- U. ker so Komisija in države članice že priznale uporabnost evropske vesoljske politike in pozitivne rezultate, pridobljene s programom globalnega spremljanja okolja in varnosti (GMES), ki ga je Evropska komisija začela izvajati za uporabo satelitskih podatkov in informacij, ter njegovo praktično uporabo v sektorju civilne zaščite, tudi prek temeljne storitve ukrepanja v nujnih primerih (Emergency Response Core Service),
1. pozdravlja sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom Za učinkovitejše evropsko odzivanje na nesreče: vloga civilne zaščite in humanitarne pomoči, ter njegove cilje; poudarja, da bi bilo treba predloge, zapisane v sporočilu, nadalje preučiti, da bi izpolnili pričakovanja glede okrepljenega, usklajenega, doslednega, stroškovno in drugače učinkovitega ter prepoznavnega povezanega in obsežnega evropskega odzivanja;

Torek, 27. september 2011

2. poudarja, da je treba racionalizirati in poenostaviti delovanje sedanjega evropskega odzivanja na nesreče in optimizirati sredstva, ki so na voljo za skupne koristi, pri tem pa spodbujati vse države članice, da k temu prispevajo in tako zagotovijo evropsko solidarnost; zato meni, da mora biti zmogljivost odzivanja EU del celovitega pristopa, ki upošteva različna tveganja; poleg tega mora poverjene vire in informacije upravljati "od spodaj navzgor": drugače povedano, pobuda bi lahko prišla od držav članic, ki bi zagotovile prostovoljne vire in strokovno znanje;
3. poziva Komisijo, naj pri oblikovanju evropskih zmogljivosti odzivanja na nesreče upošteva solidarnostno klavzulo in ureditev za njeno izvajanje, ki jo je treba čim prej sprejeti, ker bo zagotovila učinkovitejši in skladnejši odziv na nesreče v Evropski uniji in zunaj nje;
4. ponovno poudarja, da je treba pregledati uredbo o solidarnostnem skladu, da bi prilagodili merila o upravičenosti značilnostim posamezne regije in nesreče, tudi počasi nastajajočih nesreč, kot je suša, ter omogočili bolj prilagodljivo in pravočasno ukrepanje;
5. poudarja, da dejavnosti priprave na nesreče, njihovega preprečevanja in odziva nanje ni mogoče razdružiti ter da je v tem smislu primerno okrepiti povezani pristop za spopadanje s katastrofami;
6. poudarja potrebo po kvalitativnem premiku od sedanjega ad hoc usklajevanja do predvidljivega in vnaprej načrtovanega sistema v okviru mehanizma EU na področju civilne zaščite, temelječega na predhodno določenih sredstvih, ki so na voljo za takojšnjo uporabo v operacijah pomoči EU pri nesrečah; pa tudi na drugih sredstvih in virih, za katere države članice menijo, da jih je koristno sprostiti; poudarja, da je treba uvesti sistem za spremljanje, nadzorovanje in razvoj ukrepov EU v operacijah pomoči pri nesrečah;
7. znova poziva Komisijo, naj ob upoštevanju načela subsidiarnosti čim prej pripravi predloge za ustanovitev enote civilne zaščite EU na podlagi mehanizma EU na področju civilne zaščite, in zagotovi možnosti, da bi Unija združila potrebne vire za takojšnje zagotavljanje civilne zaščite in nujne pomoči žrtvam; meni, da bi morale odzivanje EU sloneti na sedanjih vlogah in zmogljivosti evropskih enot civilne zaščite ter poskrbeti za odpravo sedanjih vrzeli in ozkih grl;
8. se strinja, da bi morale evropsko odzivanje na nesreče sloneti na evropski zmogljivosti za odzivanje prek okrepite evropskega mehanizma na področju civilne zaščite na podlagi zmogljivosti in razpoložljivosti predhodno določenih in zato predvidljivih sredstev nujne pomoči državam članic in na evropskem središču za odzivanje v izrednih razmerah, ki sta temeljna kamna navedene strategije, kot je opisano v sporočilu z dne 26. oktobra 2010; poudarja, da bi bilo treba pri tem razvoju slediti pristopu za vse nevarnosti z vključitvijo vseh pomembnih akterjev, zlasti civilne družbe, vključno z nevladnimi organizacijami in prostovoljci, ki bi ukrepali skupaj, ter izkoristiti sinergije med različnimi obstoječimi orodji in instrumenti;
9. meni, da mora pristop za vse nesreče spremljati bolj prilagodljiv odziv do različnih kategorij tveganj, ki jih je treba obravnavati individualno; to pa zahteva oblikovanje decentralizirane zmogljivosti za analizo in načrtovanje potrebnih akcij glede na vrsto, verjetnost in resnost posameznih nevarnosti;
10. nadalje poziva, naj se EU pri odzivanju na nesreče opre na najbolj oddaljene regije ter evropske čezmorske države in ozemlja, saj so lahko oporne točke za poenostavitev logistike in predhodne postavitev virov EU na območju vseh oceanov;

Torek, 27. september 2011

11. poziva Komisijo, naj oblikuje in Evropskemu parlamentu posreduje seznam instrumentov Skupnosti za financiranje dejavnosti preprečevanja nesreč, da bi ocenili možnost večje vključitve preprečevanja nesreč v obstoječe programe financiranja EU, v skladu z zahtevo Sveta (dokument št. 15394/09 z dne 12. novembra 2009) z naslovom Osnutek sklepov Sveta o okviru Skupnosti za preprečevanje nesreč v EU);

12. poudarja, da mora sistem evropskega odzivanja v primeru nesreč upoštevati načelo subsidiarnosti v zvezi z državami članicami (ki morajo imeti možnost, da uporabijo lastna sredstva, zlasti v primerih nasprotujočih si nacionalnih potreb) in Združenimi narodi, kar pomeni, da mora po eni strani upoštevati bistveno vlogo, ki jo imajo ti organi v ciklu obvladovanja nesreč, zlasti zato, ker se v mnogih državah članicah zakonodajna oblast izvaja na lokalni in regionalni ravni, ter po drugi usklajevalno vlogo, ki jo imajo Združeni narodi pri operacijah pomoči pri nesrečah, ko ukrepajo zunaj EU; ponovno poudarja, da mora ta strategija dopolnjevati strategijo Združenih narodov, po kateri je vzpostavitev evropske sestavine zmogljivosti posredovanja vidna dodana vrednost;

13. poudarja, da čezmejni vidik nesreč pomeni, da mora EU usklajevati sredstva in delo s tretjimi državami, nenazadnje tudi v sosedstvu, kjer to zadeva države Unije za Sredozemlje;

14. podpira predlog Komisije o ustanovitvi evropske zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah, vključno z ureditvijo, ki bo zagotavljala bolj predvidljivo razpolaganje s ključnimi sredstvi držav članic, med drugim z vzpostavitvijo sklada vnaprej določenih sredstev, ki bi bila na voljo v vnaprej določenem odzivnem času in se uporabljala na podlagi prostovoljne zaveze držav članic, da bodo njihova sredstva prostovoljno na voljo za evropsko posredovanje za pomoč pri nesrečah na regionalni in lokalni ravni tako znotraj kot zunaj EU; meni, da se bo s tem ter z zagotavljanjem pomoči ljudem, ki so jih prizadele naravne nesreče, na primer veliki požari, poplave, potresi, vulkanski izbruhi, orkani in plimski vali, pa tudi nesreče na morju, razlitje nafte in jedrske nevarnosti, dodana vrednost posredovanja EU močno okrepila;

15. poudarja, da so nekatera območja, na primer obalna, otoška in gorska, zaradi svojih zemljepisnih značilnosti še posebej ranljiva, zato poziva, naj se jim posveti posebna pozornost;

16. ugotavlja, da lahko evropske regije blizu mej EU prizadenejo nesreče, ki se zgodijo v regijah tretjih držav, posredovanje pa je v tem primeru še težje; predlaga, da bi za podporo tem regijam pripravili posebne ukrepe in posebno pozornost namenili nesrečam, ki jih povzročijo človek, ali industrijskim nesrečam, kjer je treba uporabiti različne strategije;

17. meni, da bi bilo treba nameniti posebno pozornost požarom, za katere so potrebni usmerjeni strategije in ukrepi;

18. se strinja, da je treba ohraniti načelo onesnaževalec plača pri odgovornosti za okoljsko škodo in stroških, nastalih z odzivom na nesreče, ki jih morajo povrniti zasebni subjekti, odgovorni za škodo;

Evropske zmogljivosti odzivanje na nesreče

19. meni, da bo paket vnaprej določenih zmogljivosti, virov in sredstev, ki bodo prostovoljno na voljo za intervencije tako znotraj kot zunaj Unije, jedro zmogljivosti nujne pomoči EU, ki bi jo lahko dopolnili z dodatnimi ad hoc sredstvi, ki bi jih ponudile države članice; priporoča oblikovanje jasne in natančne sheme spodbud, s katero bi državam članicam omogočili, da bi prostovoljnemu paketu namenile zadostna sredstva, ne da bi se povečali skupni izdatki držav članic;

Torek, 27. september 2011

20. poziva k uvedbi posebnih mehanizmov v okviru prihodnje enote EU za civilno zaščito, ki bodo EU omogočili, da se spoprime s primeri onesnaženosti velikega obsega, ki so jo povzročile naftne in plinske ploščadi na morju;
21. opozarja na osrednjo vlogo Združenih narodov pri usklajevanju prizadevanj mednarodne skupnosti za odzivanje na nesreče;
22. poudarja, da bo močnejši odziv EU na nesreče zagotovil skladen prispevek EU k prizadevanjem za pomoč in usklajevalni vlogi pod okriljem ZN;
23. poudarja, da bi morala sredstva, ki jih namenja EU in s katerimi upravljajo države članice, še naprej dopolnjevati sredstva držav članic, ki so na voljo za operacije nujne pomoči; ugotavlja, da bi se bilo treba pri tem opirati na modele, razvite v okviru pripravljanih ukrepov, ki so bili uspešno preizkušeni v nedavnih izrednih razmerah tako znotraj kot zunaj Evrope, kot je večnacionalni modul med baltskimi državami za odzivanje na poplave in dodatna taktična rezerva zmogljivosti za gašenje požarov iz zraka;
24. poziva Komisijo in države članice, naj opredelijo obstoječe vrzeli v zmogljivostih; meni, da bi bilo treba za premostitev teh vrzeli, če bi s tem vsa EU veliko prihranila, razmisliti o uporabi sredstev na ravni EU, pri tem pa bi se morali izogniti vsem oblikam konkurence in/ali prekrivanja z nacionalnimi sredstvi oziroma omogočiti dostop do sredstev, ki niso na voljo državam članicam, ki delujejo same, s tem pa bi ustvarili dober model za porazdelitev bremen;
25. meni, da je pomembno tudi prepoznati pomanjkljivosti glede virov in natančno pojasniti, kako bi lahko EU prispevala k prizadevanjem držav članic za boljšo pripravljenost; meni, da bo učinkovitejše izkoriščanje razpoložljivih virov preprečilo povečanje finančnih in upravnih birokratskih postopkov, zlasti v lokalni in regionalni upravi;
26. poziva Komisijo, naj si prizadeva za udeležbo EU v smislu zagotavljanja sredstev, zmogljivosti in usklajevanja v primeru nesreč v EU, ki neposredno prizadejejo njene državljane;
27. meni, da bi moral biti glavni poudarek na popolni in pravočasni uporabi razpoložljivih finančnih sredstev, pa tudi na poenostavitvi vseh upravnih postopkov, povezanih z njihovo sprostitvijo; meni, da je treba sprejeti tudi ukrepe, ki bodo zagotovili, da bo nujna humanitarna pomoč brez odlašanja dosegla ljudi, ki so jih prizadele nesreče;
28. meni, da so vnaprejšnje načrtovanje in priprava operacij z razvojem referenčnih predvidenih potekov dogodkov, razporejanje morebitnih razpoložljivih sredstev držav članic, ki bi se uporabila v operacijah EU za nujno pomoč ob nesrečah, ter krizno načrtovanje ključni za okrepljeno odzivanje EU na nesreče in bistveni za hitro pomoč in takojšnje ustrezno odzivanje na posamezne izredne razmere; poziva Komisijo in države članice, naj začnejo te ukrepe nemudoma izvajati, ne da bi posegale v druge ukrepe; nazadnje Komisijo poziva, naj opravi študijo izvedljivosti o uporabnosti vzpostavitve referenčnih evropskih laboratorijev za boj proti bioterorizmu in identificiranje žrtev, zanje nameni finančna sredstva iz evropskega proračuna za raziskave ter jih podeli oznako;
29. zlasti poziva k ustreznemu načrtovanju posebnih načrtov ukrepanja kot odziv na izredne razmere, ki so posledica nesreč, ki jih je povzročil človek, in so povezane z razlitjem nafte, jedrskimi napravami ali vključujejo nevarne snovi tako na kopnem kot na morju;

Torek, 27. september 2011

Evropsko središče za odzivanje v izrednih razmerah

30. pozdravlja odločitev Komisije, da združi center za spremljanje in informiranje (MIC) ter krizni center za humanitarno pomoč generalnega direktorata za humanitarno pomoč in civilno zaščito (ECHO) ter ustanovi središče za odzivanje v kriznih razmerah, ki bo delovalo vsak dan 24 ur na dan, kot stičišče za načrtovanje in operativno usklajevanje, kar je korak v pravo smer, ter poziva, da se to izvaja tudi v sodelovanju z državami članicami v realnem času pri dejavnostih na področju spremljanja, zgodnjega opozarjanja in alarmiranja ob upoštevanju načela subsidiarnosti; poziva Komisijo, naj to središče okrepi, da bo delovalo kot osrednja vez za hitro in učinkovito usklajevanje vseh razpoložljivih evropskih pomoči in finančnih prispevkov za humanitarno pomoč; poudarja, da bi morale delovati kot enotna vstopna točka za zahteve po pomoči v zvezi z vsemi vrstami naravnih nesreč in nesreč, ki jih je povzročil človek, kar bi omogočilo usklajeno odzivanje EU;

31. poziva k učinkoviti združitvi kriznega centra ECHO in centra MIC z zagotovitvijo ustreznega financiranja;

32. poziva Komisijo, naj novo evropsko središče za odzivanje v izrednih razmerah aktivno vključi v orodji Skupnosti EFFIS in EFFICS za zaščito gozdov pred požari;

33. poziva Komisijo, naj uskladi ukrepe v primeru izrednih razmer, pri čemer naj poenostavi in kar najbolj izboljša obstoječe univerzalne storitve ter številko za klic v sili 112;

34. vztraja, naj središče za odzivanje v izrednih razmerah in države članice hitro sprejmejo odločitev o uporabi sredstev iz paketa sredstev, da bi zagotovili predvidljivo, takojšnjo in učinkovito pomoč žrtvam ter preprečili zamude, podvajanje in prekrivanje;

35. meni, da bi bilo treba opredeliti in umestiti ključna obstoječa sredstva, ki bi jih lahko dale države članice na voljo za odzivanje EU na te izredne razmere;

36. poziva k jasnosti in skladnosti ukrepanja EU ob upoštevanju institucionalnih vlog Evropske komisije ter visoke predstavnice za zunanje zadeve in varnostno politiko ter evropske službe za zunanje delovanje (ESZD), ki bi morala misliti vsak na svoje pristojnosti in spoštovati omejitve svojih pooblastil; zato poziva Komisijo in ESZD, naj pripravita ustrezen delovni program in pregledna pravila, da bi, kjer je to mogoče, zagotovila tesno sodelovanje in usklajevanje vprašanj, povezanih z odzivanjem EU na nesreče, na podlagi obstoječih mehanizmov brez upočasnitve operacij pomoči; poudarja potrebo po prilagodljivem, enostavnem in hitrem usklajevanju med službami, in to le zadevnimi, ki bi se morale odzvati v kratkem času in se ogibati prekomernim birokratskim postopkom; poudarja, da je treba zagotavljati humanitarno pomoč ne glede na vse politične pomisleke, hkrati pa se držati mednarodno sprejetih humanitarnih načel;

37. poudarja, da se je povečala nevarnost nesreč, katerih vzrok so gozdni požari, zlasti zaradi podnebnih sprememb, ki spodbujajo nastajanje "velikih požarov"; poziva Komisijo, naj v okviru novega evropskega središča za odzivanje v izrednih razmerah ustanovi posebno službo za obvladovanje teh nevarnosti;

38. poudarja, da uporaba vojaških sredstev s civilnim nadzorom kot zadnje sredstvo in v skladu s smernicami iz Osla pogosto pomembno prispeva k odzivanju na nesreče, zlasti z zagotavljanjem specializiranih sredstev, strateškega mostu ter težke industrije; poudarja tudi, da bi bilo treba povečati usklajevanje uporabe vseh razpoložljivih zmogljivosti – civilnih in vojaških – ter sredstev držav članic za krizno upravljanje, da bi se izognili dragemu podvajanju;

Torek, 27. september 2011

Logistika, prevoz in telekomunikacije

39. priznava, da je lahko uporaba vojaških sredstev (transport, logistika, varnost) v podporo humanitarnih akcij bistvena, zlasti v primeru naravnih nesreč velikega obsega; poudarja, da mora biti uporaba vojaških sredstev v skladu s priporočili Združenih narodov omejena na zelo redke primere in le kot zadnje sredstvo;

40. poziva k skupnim učinkovitim logističnim ureditvam, zlasti k uporabi skupin za tehnično pomoč in podporo (Technical Assistance and Support Teams – TAST), ki bi lahko podpirale delavce in skupine EU ali držav članic na terenu, zlasti v primerih onesposobljene lokalne infrastrukture;

41. poziva k mobiliziranju ekip za zagotavljanje tehnične pomoči in podpore v primeru nesreč, pri čemer so potrebna priporočila o tem, kako lahko te ekipe nudijo učinkovitejšo pomoč prizadetim v nesrečah;

42. zaradi kar največje učinkovitosti in dobre uporabe obstoječih zmogljivosti predlaga, naj države članice med seboj izmenjujejo konzularne vire, da bi izboljšale hitrost in kakovost evropskega odzivanja na svetovni ravni z optimizacijo obstoječih sredstev; zato priporoča izvedbo ocene konzularnih zmogljivosti posameznih držav članic, da bi opredelili sredstva, ki jih ima Evropska unija v tem času na voljo po svetu;

43. ob upoštevanju obstoječih sistemov zagotavljanja pomoči, ki jih usklajujejo Združeni narodi, poziva k boljšemu, okrepljenemu, stroškovno učinkovitejšemu in usklajenemu prevozu vseh vrst pomoči na kraje nesreče, zlasti z racionaliziranimi poenostavljenimi postopki, večjo stopnjo sofinanciranja in uvedbo novih načinov za dostop do dodatnih prevoznih zmogljivosti, po možnosti na podlagi okvirnih pogodb;

44. opozarja na obstoječa orodja za spremljanje in preprečevanje (zlasti naprave za opazovanje na terenu), na primer tista, ki jih omogoča program Evropske unije za globalno spremljanje okolja in varnosti (GMES) ali programe INSPIRE ali GALILEO, ki bi lahko spremljali potencialno nevarna območja in se tako učinkoviteje pripravili za zagotavljanje nujne pomoči žrtvam; poziva Komisijo, naj preuči možnost, da bi se EU dodelila zmogljivost namenske in zaščitene telekomunikacije ter celovite rešitve za krizno upravljanje, ki obsegajo tako preprečevanje kot obnavljanje; poziva Komisijo, naj čim bolje uporabi sedanje in prihodnje rešitve in zmogljivosti telekomunikacijskih satelitov, da bi spodbudila razvoj storitev za državljane na področju javnega zdravja ter storitev v sili, in sicer v sodelovanju z Evropsko vesoljsko agencijo, državam članicami in zainteresiranimi stranmi (zasebnimi operaterji, panogo);

45. poziva Komisijo, naj razvije komunikacijsko in obveščevalno mrežo, zlasti s preučitvijo možnosti uporabe telekomunikacijskih zmogljivosti, tudi satelitskih, da bi ekipam humanitarne pomoči omogočili dostop do hitrega in natančnega informiranja ter učinkovito razdelitev osnovnih življenjskih potrebščin in nujne opreme za obnovo družbe po nesrečah;

Komuniciranje, prepoznavnost, usposabljanje, raziskave

46. poziva k celoviti komunikacijski strategiji, ki bo obsegala vse institucije EU, države članice, socialne partnerje in civilno družbo ter s katero se bo izboljšala splošna prepoznavnost in preglednost evropskih ukrepov v državah prejemnicah ter med evropskimi državljani, hkrati pa bo zagotovila, da pomoč v primeru nesreče ni nikoli podrejena trgovinskemu, političnemu in strateškemu vprašanju; meni, da si mora ta strategija prizadevati za poenostavitev in poenotenje metod ter sredstev komuniciranja; zato predlaga denimo uvedbo skupnega kodeksa oblačenja in kratice v povezavi z nacionalnimi oznakami za celotno evropsko osebje ter imenovanje skupne osebe, ki bo pristojna za stike z javnostjo pri obveščanju o odzivanju na izredne razmere; poziva h komunikacijski strategiji, da se zagotovi jasno razlikovanje med humanitarno pomočjo in vojaškimi dejavnostmi;

Torek, 27. september 2011

47. poudarja, da so informacije drugi pomembni sestavni del politike učinkovitega preprečevanja nesreč in odziva nanje na vseh ravneh ter da spreminjanje predvidenega poteka tveganj zahteva stalno posodabljanje znanja, zanesljive in primerljive podatke o pogostosti pojavljanja, nevarnosti nesreč in z njimi povezanih posledic in analitičnih orodij; zato poziva k usklajenim ukrepom, večji dostopnosti in sistematičnemu razširjanju tehničnih in znanstvenih informacij ter strokovnega znanja in izkušenj ter izmenjavi zgledov najboljše prakse, vključno s študijami in udejanjanjem naučenega, na primer izkušenj, pridobljenih prek preteklih projektov v okviru pobude Komisije INTERREG;

48. poudarja, da je treba povečati poznavanje o postopkih, ki morajo biti sprejeti v primeru nesreč, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti usposabljanju mladih že v času šolanja; poziva Komisijo, naj s vključevanjem šol in posebnih organizacij prostovoljcev, kulturo predvidevanja, preprečevanja in odpornosti, ki je nujni pogoj za optimiziranje dejavnosti civilne zaščite;

49. opozarja na osrednjo vlogo regionalnih in lokalnih organov, ki so ob nesrečah, zlasti čezmejnih, v prvih vrstah in katerih delovanje lahko med državljani poveča prepoznavnost EU; zato poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo države članice pritegnile regionalne in lokalne organe že v zgodnjih fazah odzivanja na nesreče, da bodo nadgradile večravenjski model upravljanja, ki se uporablja v kohezijski politiki, s komunikacijsko strategijo "zmagam – zmagaš" za vse akterje, ki so vključeni v odzivni mehanizem;

50. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo jasen sistem obveščanja in preprečevanja za vse evropske državljane v času njihovega potovanja tako v EU kot zunaj držav članic; zato predlaga, da se v evropskih potnih listih navede številka za klic v sili 112 z jasno navedbo dostopnosti te številke po vsej EU, tako da jo lahko uporabijo potniki v EU, pa tudi navedba člena 23 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da ima "vsak državljan Unije na ozemlju tretje države, v kateri država članica, katere državljan je, nima predstavništva, pravico do zaščite diplomatskih ali konzularnih organov katere koli države članice (...)", ki jo lahko uporabijo potniki držav nečlanice;

51. poziva k boljši seznanitvi evropskih državljanov in državljanov tretjih držav, ki se nahajajo v EU, s poznavanjem evropske telefonske številke 112, zlasti prek pisnih in avdiovizualnih medijev ter javnih plakatnih mest, da bi jo lahko vsi avtomatsko uporabili za obveščanje o nesrečah, ki se pripetijo na ozemlju Skupnosti;

52. meni, da bi enotno usposabljanje osebja in strokovnjakov na področju odzivanja na nesreče (skupni del usposabljanja in specifični moduli) omogočilo oblikovanje enotnega evropskega znanja, delovnih metod in postopkov za odzivanje; v tem okviru priporoča, da civilne in vojaške logistične enote skupaj vadijo odziv na nesreče;

Odziv na nesreče, pripravljenost in preprečevanje

53. ugotavlja, da je preprečevanje nesreč pogosto bolj stroškovno učinkovito kot pa njihovo odpravljanje; zato poudarja, da je treba nujno dopolniti politiko za krepitev odzivanja Evropske unije na izredne razmere z okrepitevijo politike napovedovanja in preprečevanja nevarnosti EU in držav članic ter spodbuja Komisijo, naj pripravi obsežno ter inovativno strategijo EU za zmanjšanje tveganja nesreče; poziva, da se namenijo zadostna sredstva za zgodnje ugotavljanje možnih nesreč in poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo revizija strukturnih skladov in solidarnostnega sklada prispevala k pospešitvi razvoja politik in vlaganj na tem področju; poleg tega poziva k okrepljenemu izobraževanju o preprečevanju nesreč, naložbam v preprečevanje nesreč in podnebnih sprememb, ustrezni zakonodaji o gospodarjenju z vodo ter učinkovitem obvladovanju tveganj, pa tudi k pazljivemu spremljanju izvajanja direktive o poplavah na regionalni in lokalni

Torek, 27. september 2011

ravni; v zvezi s tem poudarja, da imajo regionalni in lokalni organi osrednjo vlogo pri preprečevanju nesreč z izvajanjem strategij za preprečevanje tveganj na teritorialni ravni, vključno s skupnim posredovanjem, v katerega so vključene ekipe iz različnih držav;

54. glede na medsebojno povezanost suš, gozdnih požarov in dezertifikacije ponovno izraža mnenje, da bi morala Komisija pripraviti predlog, podoben direktivi o poplavah, s čimer bi spodbudila sprejetje politike EU o pomanjkanju vode, suši in prilagajanju podnebnim spremembam; zato tudi ponovno poudarja, da je treba ustanoviti evropski observatorij za suše, ki bi bil pristojen za preučevanje, blaženje in spremljanje posledic suš;

55. ponovno poziva Komisijo, naj sprejme direktivo o preprečevanju in gašenju požarov, ki bi morala zajemati redno zbiranje podatkov, pripravo zemljevidov in, opredelitev ogroženih območij, pripravo načrtov upravljanja požarne ogroženosti, opredelitev dodeljenih sredstev in razpoložljivih kapacitet s strani držav članic, usklajevanje posameznih upravnih enot, minimalne zahteve za osebje, pristojno za usposabljanje, ter vzpostavitev okoljske odgovornosti in ustreznih kazni;

56. meni, da je bistvenega pomena nadalje preučiti možnosti, ki so na voljo v zvezi z evropskim teritorialnim ciljem; ob tem meni, da bi bilo lahko evropsko združenje za teritorialno sodelovanje pomembno sredstvo za nadaljnjo okrepitev čeznacionalnega, čezmejnega in medregionalnega sodelovanja, celo z državami, ki niso članice EU; razvoj medregionalnega in čezmejnega sodelovanja razume kot dokaz, da prav regije ogromno prispevajo k hitri pomoči na področju civilne zaščite; meni, da to plodno sodelovanje upravičuje tudi skupni cilj, da bi morali oblikovati karto ogroženosti in oceniti morebitne nevarnosti, EU pa lahko na tem področju dragoceno ter vidno prispeva s še učinkovitejšim sodelovanjem in boljšim usklajevanjem;

57. želi opomniti, da bi bilo v evropskem letu prostovoljstva simbolično in koristno podpreti države, ki želijo spodbuditi tovrstne dejavnosti in organizacije;

58. poziva Komisijo, naj v ta namen čim prej predloži ambiciozno oblikovane zakonodajne predloge, najkasneje pa do konca leta 2011;

*

* *

59. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Turizem v Evropi

P7_TA(2011)0407

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 27. septembra 2011 o Evropi, prvi svetovni turistični destinaciji – nov okvir evropske turistične politike (2010/2206(INI))

(2013/C 56 E/05)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Osnovne usmeritve za trajnost evropskega turizma (KOM(2003)0716),